

ПРОТОКОЛ УЗГОДЖЕННЯ ПОЗИЦІЙ

щодо проекту постанови Кабінету Міністрів України “Про внесення змін та визнання такими, що втратили чинність, деяких постанов Кабінету Міністрів України”

1. Неврегульовані розбіжності (врегульовані частково)

Редакція спірної частини проекту акта	Найменування органу виконавчої влади, що подав зауваження (пропозиції) та їх зміст	Мотиви відхилення зауважень (пропозицій) головним розробником
<p>У проекті постанови Додаток 2 до проекту постанови. Перелік постанов Кабінету Міністрів України, що втратили чинність 8. Постанова Кабінету Міністрів України від 8 листопада 2006 р. № 1567 “Про затвердження Порядку здійснення державного контролю на автомобільному транспорті” (Офіційний вісник України, 2006 р., № 45, ст. 3011). 12. Постанова Кабінету Міністрів України від 25 лютого 2009 р. № 206 “Про внесення змін до Порядку здійснення державного контролю на автомобільному транспорті” (Офіційний вісник України, 2009 р., № 19, ст. 602). 15. Постанова Кабінету Міністрів України від 9 вересня 2009 р. № 1059 “Про внесення зміни до пункту 11 Порядку здійснення державного контролю на автомобільному транспорті” (Офіційний вісник України, 2009 р., № 78, ст. 2641).</p>	<p>Міністерство інфраструктури України Пункти 8, 12 та 15 Переліку постанов Кабінету Міністрів України, що втратили чинність (додаток 2 до постанови проекту акта), запропоновано виключити. Зазначені пропозиції до проекту акта надано у зв’язку з тим, що втрата чинності постанови № 1567 (і як наслідок, постанов № 206 та № 1059) фактично унеможливило роботу контролюючого органу в частині здійснення габаритно-вагового контролю та контролю дотримання водіями режиму праці та відпочинку, що може негативно вплинути на транспортну безпеку. Постановою Кабінету Міністрів України від 08.11.2006 № 1567, визначено процедуру здійснення державного контролю за додержанням суб’єктами господарювання, які провадять діяльність у сфері автомобільного транспорту, вимог законодавства про автомобільний транспорт. Тому визнання такою, що втратила чинність, постанови № 1567, (і як наслідок постанов № 206 та № 1059), є</p>	<p>Враховано частково За результатами зустрічі із керівництвом Укртрансбезпеки було досягнуто згоди щодо внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 08.11.2006 № 1567 «Про затвердження Порядку здійснення державного контролю на автомобільному транспорті» шляхом виключення всіх норм, які стосуються планових та позапланових перевірок, щоб досягти переходу до регулювання цих питань виключно Законом «Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності» (і залишити тільки ті норми, що стосуються рейдових перевірок). У постанові Кабінету Міністрів України від 8 листопада 2006 р. № 1567 «Про затвердження Порядку здійснення державного контролю на автомобільному транспорті» (Офіційний вісник України, 2006 р., № 45, ст. 3011): 1) у пункті 1 слова «і ліцензійних карток, виконанням суб’єктами господарювання ліцензійних умов» та «, а також диспетчерського контролю за роботою автомобільних перевізників» виключити. 2) у пункті 4:</p>

	<p>передчасним.</p>	<p>в абзаці першому слова «планових, позапланових та» виключити;</p> <p>в абзаці третьому слова «планових, позапланових та рейдові» замінити словом «Рейдові»;</p> <p>3) після пункту 4 назву розділу «Планова і позапланова перевірка» виключити;</p> <p>4) пункт 5 – 11 виключити;</p> <p>5) у пункті 12 слова «, зокрема іноземним,» виключити;</p> <p>6) абзац другий пункту 13 виключити;</p> <p>7) абзаци перший та другий пункту 20 виключити;</p> <p>8) пункт 23 виключити;</p> <p>9) після пункту 35 назву розділу «Права та обов'язки посадових осіб» виключити;</p> <p>10) пункти 36 – 39 виключити;</p> <p>11) після пункту 39 назву розділу «Права та обов'язки уповноваженої особи суб'єкта господарювання і водія під час проведення перевірки» виключити;</p> <p>12) пункти 40 та 41 виключити;</p> <p>13) додатки до Порядку 1, 2, 4 виключити.</p>
<p>У проекті постанови Визнати такою, що втратила чинність: 3. Постанова Кабінету Міністрів України від 15 лютого 1999 р. № 189 «Про затвердження Порядку здійснення державного нагляду в електроенергетиці» (Офіційний вісник України, 1999 р., № 7, ст. 240).</p>	<p>Міністерство енергетики та вугільної промисловості України З метою збереження існуючого рівня організації та ефективно діючої на сьогодні системи державного нагляду (контролю) у галузі енергетики надійності функціонування Об'єднаної енергетичної системи України, пропонується залишити діючою постанову Кабінету Міністрів</p>	<p>Не враховано Питання здійснення зазначеного контролю (включаючи всі необхідні процедурні моменти) повністю врегульовано Законом «Про основні засади державного нагляду (контролю)». Зазначений Закон регулює процедури здійснення контролю вже близько 10 років; розроблено проект Положення про Держенергонагляд та проект Закону України «Про внесення змін до деяких</p>

України від 15.02.1999 № 189 «Про затвердження Порядку здійснення державного нагляду (контролю) в електроенергетиці» до утворення центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері нагляду (контролю) у галузях електроенергетики та теплопостачання, та прийняття відповідного Закону України, що визначить цього повноваження.

законодавчих актів України щодо реалізації державної політики у сфері нагляду (контролю) у галузях електроенергетики та теплопостачання» які знаходяться на погодженні із іншими ЦОВВ – зазначений аргумент ніяким чином не змінює ситуацію із тим, що на даний час Постанова КМУ від 15 лютого 1999 р. № 189 “Про затвердження Порядку здійснення державного нагляду в електроенергетиці” є незаконною (її існування не передбачено жодним законом України). Також взагалі невідомо чи буде коли-небудь прийнятий згаданий проект Закону та чи не залишиться він лише проектом; відповідно до Порядку здійснення державного нагляду в електроенергетиці, затверджений постановою КМУ від 15.02.1999 № 189, державний контроль здійснює Державна інспекція з експлуатації електричних станцій і мереж – це не може вважатися аргументом на користь того, щоб залишити цей Порядок чинним. Більше того, Міненерговугілля у своїх запереченнях тут же зазначає, що функції з реалізації державної політики з нагляду (контролю) у сфері електроенергетики та теплопостачання відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 10.08.2014 № 442 «Про оптимізацію системи центральних органів виконавчої влади» покладено на Державну інспекцію енергетичного нагляду України (тобто аргументи Міненерговугілля в частині того, хто ж саме здійснює контроль, суперечать один одному); у разі визнання таким, що втратив чинність, Порядку здійснення державного нагляду в електроенергетиці, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 15.02.1999 №189,

		<p>Державна інспекція буде позбавлена правових підстав здійснювати заходи з державного енергетичного нагляду на енергетичних об'єктах ОЕС України – твердження не відповідає дійсності, оскільки такий контроль, як і раніше, повинен буде здійснюватися відповідно до процедур, передбачених Законом «Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності». Тобто твердження про можливе виникнення «правового вакууму» не відповідають дійсності.</p>
<p>У проекті постанови Додаток 2 до проекту постанови. Перелік постанов Кабінету Міністрів України, що втратили чинність. Пункт 11 Постанова Кабінету Міністрів України від 21 січня 2009 р. № 21 «Про затвердження критерію, за якими оцінюється ступінь ризику від провадження господарської діяльності та визначається періодичність здійснення планових заходів державного нагляду (контролю) щодо об'єктів культурної спадщини» (Офіційний вісник України, 2009 р., № 5, ст.. 125).</p>	<p>Міністерство культури України У Переліку постанов Кабінету Міністрів України, що втратили чинність Додаток 2 до проекту постанови пропонується пункт 11 виключити.</p>	<p>Не враховано Необхідність скасування цієї постанови КМУ викликана існуванням двох ключових невідповідностей вимогам Закону «Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності». Зокрема: <i>незаконна кількість груп ризику.</i> Постанова передбачає розподіл суб'єктів господарювання тільки на дві групи ризику - в той час як Закон «Про контроль» (стаття 5) вимагає розподілити їх на 3 групи ризику; <i>незаконна періодичність перевірок.</i> Постанова передбачає встановити для високої групи ризику частоту перевірок не частіше 3 разів на 1 рік – тоді як Закон «Про контроль» вимагає не частіше 1 разу на 2 роки (до 1 січня 2017 року було не частіше 1 разу в 1 рік); Незаконний (та, відповідно, неправильний) розподіл суб'єктів господарювання на групи не є прийнятною ситуацією, оскільки вона призводить до незаконних перевірок та завищеної частоти перевірок взагалі (надмірного адміністративного тиску на бізнес).</p>

<p>У проекті постанови</p>	<p>Міністерство юстиції України <u>Застереження.</u></p> <p>Проектом змін, що вносяться до постанов Кабінету Міністрів України, пропонується внести зміни до постанови Кабінету Міністрів України від 17 серпня 2002 р. № 1177 «Про затвердження Положення про порядок накладення та стягнення штрафів за порушення законодавства про захист прав споживачів».</p> <p>У зв'язку з цим слід зазначити, що правовою підставою прийняття постанови Кабінету Міністрів України «Про затвердження Положення про порядок накладення та стягнення штрафів за порушення законодавства про захист прав споживачів» є пункт 13 частини першої статті 26 Закону України «Про захист прав споживачів», відповідно до якого центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державного контролю за додержанням законодавства про захист прав споживачів має право накладати на суб'єктів господарювання сфери торгівлі і послуг, у тому числі ресторанного господарства, стягнення, передбачені статтею 23 цього Закону, <i>в порядку, що визначається Кабінетом Міністрів України.</i></p> <p>Водночас згідно з частинами другою, четвертою статті 217 Господарського кодексу України</p>	<p>Не враховано</p> <p>Необхідність скасування постанов КМУ викликана їх невідповідністю вимогам Закону України «Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності».</p>
-----------------------------------	--	---

господарські санкції (до яких належить штрафні санкції) застосовуються у встановленому законом порядку за ініціативою учасників господарських відносин, а адміністративно-господарські санкції – уповноваженими органами державної влади або органами місцевого самоврядування.

Зокрема, пунктом 5 частини першої статті 15 Закону України «Про державний ринковий нагляд і контроль нехарчової продукції» закріплюється, що посадові особи, які здійснюють ринковий нагляд, мають право складати акти перевірок та застосовувати в встановленому законом порядку штрафні санкції до суб'єктів господарювання за порушення вимог цього Закону, Закону України «Про загальну безпечність нехарчової продукції» та встановлених вимог. При цьому порядок проведення перевірок характеристик продукції визначається статтею 23 вказаного Закону. Згідно зі статтею 8 Закону України «Про основні принципи та вимоги до безпечності та якості харчових продуктів» центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері безпечності та окремих показників якості харчових продуктів (компетентний орган), вживає у межах своїх повноважень заходів для усунення порушень цього Закону та притягнення винних у таких порушеннях осіб до відповідальності

відповідно до закону.

Таким чином, виходячи з аналізу вказаних законодавчих актів, порядок накладення стягнень є предметом регулювання закону.

Пунктами 9, 11 проекту переліку постанов Кабінету Міністрів України, що втратили чинність, передбачається визнати такими, що втратили чинність, постанови Кабінету Міністрів України від 09 квітня 2008 р. № 315 та від 21 січня 2009 р. № 21, якими затверджено критерії, за якими оцінюється ступінь ризику від провадження господарської діяльності та визначається періодичність здійснення планових заходів державного нагляду (контролю) щодо об'єктів культурної спадщини та у сфері телекомунікацій та надання послуг поштового зв'язку. При цьому зазначені постанови відносять *суб'єктів господарювання, що підлягають державному нагляду (контролю), до двох ступенів ризику.*

У зв'язку з цим слід зазначити, що згідно з пояснювальною запискою проект постанови Кабінету Міністрів України «Про внесення змін та визнання такими, що втратили чинність, деяких постанов Кабінету Міністрів України» розроблено, зокрема, з метою реалізації вимог статі 5 Закону України «Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності», згідно з якою з урахуванням значення прийнятного ризику

всі суб'єкти господарювання, що підлягають нагляду (контролю), належать до одного з трьох ступенів ризику: високий, середній або незначний.

З огляду на зазначене, на наш погляд, більш логічним виглядало б внесення змін до постанов Кабінету Міністрів України від 09 квітня 2008 р. № 315 та від 21 січня 2009 р. № 21 в частині визначення ступенів ризику у кількості, що відповідатиме вимогам закону, а не визнання їх такими, що втратили чинність.

Крім того, до пункту 17 проекту переліку постанов Кабінету Міністрів України, що втратили чинність, яким передбачається визнати такою, що втратила чинність, постанову Кабінету Міністрів України від 26 жовтня 2011 р. № 1104 «Про затвердження критеріїв, за якими оцінюється ступінь ризику від провадження господарської діяльності із заготівлі, переробки, металургійної переробки металобрухту кольорових і чорних металів та визначається періодичність здійснення планових заходів державного нагляду (контролю)», зазначаємо наступне.

На сьогодні Мінекономрозвитку є головним органом у системі центральних органів виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну промислову політику. У Положенні про цей орган, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 20 серпня

	<p>2014 р. № 459, повноваження щодо здійснення державного нагляду (контролю) щодо провадження господарської діяльності із заготівлі, переробки, металургійної переробки металобрухту кольорових і чорних металів відсутні.</p> <p>Водночас відповідні зміни до статті 14 Закону України «Про металобрухт», згідно з якою <i>державний контроль за здійсненням операцій з металобрухтом здійснює центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну промислову політику</i>, центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику із здійснення державного нагляду (контролю) у сфері охорони навколишнього природного середовища, інші центральні органи виконавчої влади відповідно до їх компетенції, а також місцеві органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування згідно з законодавством, не внесено.</p>	
--	--	--

2. Враховані зауваження та пропозиції.

Редакція частини проекту акта, до якої висловлено зауваження (пропозиції)	Найменування органу виконавчої влади, що подав зауваження (пропозиції) та їх зміст	Спосіб урахування
<p>У проекті постанови</p> <p>3. У Порядку здійснення державного нагляду у сфері загальнообов'язкового державного соціального страхування від нещасного випадку на виробництві та</p>	<p>Міністерство соціальної політики України</p> <p>У Змінах, що вносяться до постанов Кабінету Міністрів України пропонується пункт 3 виключити.</p>	<p>Враховано</p> <p>Внесено запропоновані зміни до проекту постанови</p>

<p>професійного захворювання, які спричинили втрату працездатності, затверженому постановою Кабінету Міністрів України від 26 листопада 2003 р. № 1845 (Офіційний вісник України, 2003 р., № 48, ст. 2527; 2006 р., № 9, ст. 552; 2016 р., № 100, ст. 3261):</p> <p>1) в абзаці другому пункту 2 слова “страхувальниками та” виключити;</p> <p>2) пункт 3 викласти в такій редакції: “3. Контроль за додержанням Фондом законодавства про страхування від нещасного випадку здійснюється відповідно до цього Порядку шляхом проведення планових і позапланових перевірок роботи правління, виконавчої дирекції Фонду та її робочих органів.”.</p>	<p>Перелік постанов Кабінету Міністрів України, що втратили чинність (Додаток 2) пропонується доповнити пунктом 6 такого змісту:</p> <p>„6. Постанова Кабінету Міністрів України від 26 листопада 2003 р. № 1845 „Про затвердження Порядку здійснення державного нагляду у сфері загальнообов’язкового державного соціального страхування від нещасного випадку на виробництві та професійного захворювання, які спричинили втрату працездатності” (Офіційний вісник України, 2003 р., № 48, ст. 2527).”.</p>	
<p>У проекті постанови</p> <p>3. У Порядку здійснення державного нагляду у сфері загальнообов’язкового державного соціального страхування від нещасного випадку на виробництві та професійного захворювання, які спричинили втрату працездатності, затверженому постановою Кабінету Міністрів України від 26 листопада 2003 р. № 1845 (Офіційний вісник України, 2003 р., № 48, ст. 2527; 2006 р., № 9, ст. 552; 2016 р., № 100, ст. 3261):</p> <p>1) в абзаці другому пункту 2 слова “страхувальниками та” виключити;</p> <p>2) пункт 3 викласти в такій редакції: “3. Контроль за додержанням Фондом</p>	<p>Міністерство юстиції України</p> <p>Пунктом 3 проекту змін, що вносяться до постанов Кабінету Міністрів України (далі – проект змін), пропонується внести зміни до Порядку здійснення державного нагляду у сфері загальнообов’язкового державного соціального страхування від нещасного випадку на виробництві та професійного захворювання, які спричинили втрату працездатності, затверженого постановою Кабінету Міністрів України від 26 листопада 2003 р. № 1845.</p> <p>У зв’язку з цим зазначасмо, що постанову Кабінету Міністрів України від 26 листопада 2003 р. № 1845 було</p>	<p>Враховано</p> <p>Пункт 3 проекту змін, що вносяться до постанов Кабінету Міністрів України виключено</p>

законодавства про страхування від нещасного випадку здійснюється відповідно до цього Порядку шляхом проведення планових і позапланових перевірок роботи правління, виконавчої дирекції Фонду та її робочих органів.”.

прийнято відповідно до статті 27 Закону України від 23 вересня 1999 року № 1105-XIV «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування від нещасного випадку на виробництві та професійного захворювання, які спричинили втрату працездатності» від 23 вересня 1999 року № 1105-XIV, якою передбачалось, що державний нагляд у сфері страхування від нещасного випадку здійснюють спеціально уповноважені центральні органи виконавчої влади, а спрямовання і координація роботи зазначених органів з цих питань покладається на Кабінет Міністрів України.

Водночас згаданий Закон було викладено у новій редакції згідно із Законом України від 28 грудня 2014 року № 77-VIII «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо реформування загальнообов'язкового державного соціального страхування та легалізації фонду оплати праці», як Закон України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування» (далі – Закон).

Закон відповідно до Основ законодавства України про загальнообов'язкове державне соціальне страхування визначає правові, фінансові та організаційні засади загальнообов'язкового державного соціального страхування, гарантії працюючих громадян щодо їх соціального захисту у зв'язку з

тимчасовою втратою працездатності, вагітністю та пологами, від нещасного випадку на виробництві та професійного захворювання, охорони життя та здоров'я.

Питання здійснення державного нагляду у сфері соціального страхування регулюються статтею 54 Закону України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування», згідно з частиною першою якої державний нагляд у сфері соціального страхування здійснює уповноважений Кабінетом Міністрів України центральний орган виконавчої влади та інші органи, визначені законом.

Підпунктом 2 пункту 4 розділу II «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України від 28 грудня 2014 року № 77-VIII «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо реформування загальнообов'язкового державного соціального страхування та легалізації фонду оплати праці» передбачено, що Кабінет Міністрів України має привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом.

**Перший віце-прем'єр-міністр України –
Міністр економічного розвитку
і торгівлі України**

Степан КУБІВ